

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงประเมิน (evaluation research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติของอาจารย์ ตามจรรยาบรรณอาจารย์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง และเพื่อเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติของอาจารย์ ตามจรรยาบรรณอาจารย์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามเพศ อายุ ตำแหน่งทางวิชาการ และประสบการณ์ในการเป็นอาจารย์ ประชากรที่ศึกษาได้แก่ อาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง 9 คณะ จำนวน 786 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 500 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามการปฏิบัติของอาจารย์ ตามจรรยาบรรณอาจารย์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง 9 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.86 แบบสอบถามที่ได้รับคืนมาจำนวน 272 คน คิดเป็นร้อยละ 54.40 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบคือค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) และทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีของ เชฟเฟ่ (Scheffe') พบผลการวิจัยดังนี้

1. อาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีระดับการปฏิบัติของอาจารย์ ตามจรรยาบรรณอาจารย์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ในระดับมากที่สุด

2. จรรยาบรรณอาจารย์ที่มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ (5) พึงสอนนักศึกษาเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ เสมอภาค โดยปฏิบัติต่อนักศึกษาอย่างมีเมตตา เป็นธรรมและไม่ใช้อำนาจครอบงำแก่นักศึกษา ข้อ (1) พึงเป็นผู้ให้ ผู้เติมเต็มความรู้ ความสามารถ ทักษะและจริยธรรมแก่นักศึกษา ข้อ (2) พึงดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษาและบุคคลทั่วไปทั้งกาย วาจา และใจทั้งต่อหน้า และลับหลัง ข้อ (3) พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยจิตสำนึกรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์ สุจริต และโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ และข้อ (9) พึงปฏิบัติตนด้วยความรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติ ส่วนอีก 4 ข้อ มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ข้อ (4) พึงพัฒนาตนเองด้านวิชาการ บุคลิกภาพและวิสัยทัศน์ให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง ข้อ (6) พึงปฏิบัติหน้าที่โดยมีเสรีภาพทางวิชาการไม่ถูกรอบงำด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์ ทั้งนี้ต้องไม่ล่วงละเมิดเสรีภาพหรือผลงานของผู้อื่น และยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง ข้อ (8) พึงส่งเสริมและสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ ปฏิบัติตนเยี่ยง กัลยาณมิตรต่อกัน และมีส่วนร่วมในการพัฒนามหาวิทยาลัย ชุมชนและประเทศชาติ และข้อ (7) พึงปฏิบัติตามพันธกิจอย่างมีจรรยาบรรณด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

3. ผลการเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติของอาจารย์ ตามจรรยาบรรณอาจารย์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามสถานภาพทั่วไป พบว่า

3.1 อาจารย์ชายกับอาจารย์หญิง มีระดับการปฏิบัติของอาจารย์ตามจรรยาบรรณอาจารย์ ไม่แตกต่างกัน เว้นแต่อาจารย์ชาย มีระดับการปฏิบัติของอาจารย์ ตามจรรยาบรรณอาจารย์ ข้อ (4) สูงกว่าอาจารย์หญิง

3.2 อาจารย์ที่มีอายุต่างกัน มีระดับการปฏิบัติของอาจารย์ ตามจรรยาบรรณอาจารย์ไม่แตกต่างกัน เว้นแต่อาจารย์ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีระดับการปฏิบัติของอาจารย์ตามจรรยาบรรณอาจารย์ ข้อ (7) ต่ำกว่าอาจารย์ที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไปทุกกลุ่ม

3.3 อาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่างกัน มีระดับการปฏิบัติของอาจารย์ตามจรรยาบรรณอาจารย์ไม่แตกต่างกัน เว้นแต่อาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็น

อาจารย์ มีระดับการปฏิบัติของอาจารย์ ตามจรรยาบรรณอาจารย์ ข้อ (3) และข้อ (4) สูงกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์

3.4 อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการเป็นอาจารย์ต่างกัน มีระดับการปฏิบัติของอาจารย์ ตามจรรยาบรรณอาจารย์ไม่แตกต่างกัน เว้นแต่อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการเป็นอาจารย์ ไม่เกิน 10 ปี 11-20 ปี และ 31 ปีขึ้นไป มีระดับการปฏิบัติของอาจารย์ ตามจรรยาบรรณอาจารย์ ข้อ (4) สูงกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์ 21-30 ปี และอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการเป็นอาจารย์ไม่เกิน 10 ปี มีระดับการปฏิบัติของอาจารย์ ตามจรรยาบรรณอาจารย์ ข้อ (8) สูงกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการเป็นอาจารย์ 21-30 ปี

This evaluation research aimed 1) investigate instructors' performance with respect to Ramkhamhaeng University's professional ethics, and 2) to compare their performance in accordance with gender, age, academic position, and teaching experience. The population for the study were 786 instructors from nine faculties of ramkhamhaeng University. The samples for the study were 500 instructors, chosen by the multi-stage sampling method. The instrument of this study was a questionnaire, which had nine questions; the questionnaire's reliability coefficient was 0.86. Completed questionnaires were return from 272 instructors. (54.40 %) The statistics used in data analysis were percentages, mean, standard deviation, t-test, one-way analysis of variance, and multiple comparison of Scheffe's method.

The results of the study are as follows:

1. Ramkhamhaeng University instructors performed at the highest level of professional ethics.
2. The five ethical standards the instructors agreed with the most are ranked as follows, from highest to lowest: No. 5) Should teach with full effort, sincerity, equality, compassion, and fairness, and does not take control over students; No. 1) Should be a good giver who gives students knowledge, ability, skills, and ethics; No. 2) Should be a good role model for students and people in general by acting with good behavior, speech, and mind, both in public and in private; No. 3) Performs the tasks with conscientiousness, responsibility, sacrifice, patience, honesty, good faith, and evidence and verifiability; and No. 9) Should be responsible to society and the country. They also observed the other four aspects of the professional ethics at a high level: No. 4) Should be willing to improve academic standards, personality, and vision

continuously in order to be up-to date; No. 6) Should perform tasks with academic freedom and should not be controlled by any wrong influence or benefits; should not infringe the rights or works of others; and should persist in correctness; No. 8) Should promote and create unity among people and treat others with true friendship and be part of any activities that aim to develop the University, community, and country; and No. 7) Should follow obligations ethically in all aspects of teaching, research, and academic community service, and should promote art and culture.

3. The results of the comparison of Ramkhamhaeng instructors' observance of professional ethics, separated by their general status, are as follows:

3.1 Male and female instructors' professional ethics were not different, except that male instructors showed a higher level of No.4 than female instructors.

3.2 Instructors with different ages did not have different levels of professional ethics, except instructors aged lower than 30 years old, who followed No. 7 at a lower level than the older instructors did.

3.3 Instructors with different academic positions performed no differently, except that instructors who held academic position as instructors showed a higher level of No. 3 and No. 4 than instructors with the position of assistant professors did.

3.4 Instructors with different level of experience showed no differences in professional ethics, except that instructors with less than 20 years and with more than 31 years of experience performed better on No.4 than instructors who had 21-30 years experience. Also, instructors with less than 10 years of experience performed at a higher level on No.8 than instructors who had 21-30 years of experience.